

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรตปี B (วันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รักวันนี้พระศาสนจักรเชิญชวนเราให้พิจารณาไตร่ตรองถึงความหมายของสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเราและสิ่งที่เราควรทำเพื่อเป็นการตอบสนองต่อการกระทำนั้น ในพระวรสารนักบุญยอห์นเล่าให้ฟังว่า ชาวกรีกบางคนมาหาฟิลิปและบอกท่านว่าพวกเขาอยาก “เห็น” พระเยซูเจ้า ฟิลิปไปบอกอันดรูว์ จากนั้นทั้งสองจึงไปทูลพระเยซูเจ้าผู้นิพนธ์พระวรสารไม่ได้บอกต่อไปว่าชาวกรีกเหล่านั้นไปพบพระเยซูเจ้าหรือเปล่า แต่คำตอบที่พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ดูเหมือนจะมีเงื่อนไข พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตก ลงในดินและตายไป มันก็จะเป็นเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น แต่ถ้ามันตาย มันก็จะบังเกิดผลมากมาย” (ยน 12:24) อันที่จริง เมล็ดข้าวไม่ได้ตาย แต่เปลี่ยนแปลงสภาพอย่างสิ้นเชิงกลายเป็นสิ่งใหม่ มีราก ใบ ดอกและผล คล้ายกับหนอนผีเสื้อ เมื่อโตขึ้น มันจะสลัดคราบเก่าทิ้ง และกลายเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง เป็นผีเสื้อที่สวยงาม

สิ่งที่พระเยซูเจ้ากำลังพูดถึงคือ การเห็นพระองค์ไม่ใช่เป็นเพียงมองดูรูปลักษณ์ภายนอกของพระองค์เท่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวกรีกบางคนที่ยากรู้อยากเห็นต้องการ “การเห็น” พระเยซูเจ้าเป็นการเข้าไปในวิถีทางการคิดของพระองค์ เป็นการเข้าใจว่าทำไมพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมาน สิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนม์ชีพอีกครั้งหนึ่ง เหมือนเมล็ดข้าว พระเยซูเจ้าต้องสละทุกสิ่ง รวมทั้งชีวิตของพระองค์ เพื่อที่จะนำชีวิตใหม่มาให้พระองค์เองและผู้คนอีกมากมาย นี่คือนิยามที่นักบุญเปาโลเรียกว่า “การสละพระองค์จนหมดสิ้น” หรือ “การทำให้ตนเองว่างเปล่า” (ฟป 2:7) ในกระบวนการนี้ ทั้งพระเยซูเจ้าและเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลง เหมือนเมล็ดข้าวที่ภายนอกเสื่อมสลายไป จากนั้นจึงกลายเป็นบางสิ่งใหม่และยิ่งใหญ่เป็นประโยชน์กับผู้คนมากมาย ถ้าเราไม่สามารถมองเห็นและยอมรับสิ่งนี้ในฐานะแก่นแท้ชีวิตของพระเยซูเจ้า เรายังไม่ได้เห็นพระองค์อย่างแท้จริง

พระเยซูเจ้ายัง ตรัสต่อไปอีกว่าเราต้องมี แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตแบบ เดียวกันนี้ด้วย “ผู้ที่รักชีวิตชีวิตของตนย่อมจะเสียชีวิตนั้น ส่วนผู้ที่พร้อมจะสละชีวิตของตนในโลกนี้ ก็ย่อมจะรักษาชีวิตนั้นไว้สำหรับชีวิตนิรันดร” (ยน 12:25) ดูเหมือนว่าพระดำรัสตอนนี้จะสวนทางกับกระแสความคิดของโลก โลกบอกว่าเราควรสะสมทรัพย์สินเงินทองไว้มาก ๆ เพื่อเป็นหลักประกันชีวิตในอนาคต แต่พระเยซูเจ้ากลับพูดในสิ่งที่ตรงกันข้าม พระองค์ทรงบอกว่าเมื่อเราพร้อมที่จะสละทุกสิ่งที่มีและเราเป็นเพื่อรักและรับใช้ผู้อื่น เราจึงจะบรรลุถึงความมั่นคงแท้จริงของชีวิต และถ้าเราต้องการรับใช้พระเยซูเจ้า อย่างใกล้ชิด เราต้องเดินในหนทางของพระองค์ “ถ้าผู้ใดรับใช้เรา ผู้นั้นจงตามเรามา เราอยู่ที่ใด ผู้รับใช้ของเรา

จะอยู่ที่นั่นด้วย”(ยน12:26) สิ่งนี้หมายถึงการก้าวเดินไปพร้อมกับพระเยซูเจ้าบนเส้นทาง แห่งกางเขน ซึ่งเราแต่ละคนต้องประสบในชีวิต

เราพร้อมสำหรับสิ่งนี้แล้วหรือยัง? เรากลัวที่จะสละทุกสิ่งที่เราเป็นหรือไม่? พระเยซูเจ้า ทรงเรียกร้องจากเรามากเกินไปหรือเปล่า ? เราอาจคิดว่าในฐานะพระบุตรของพระเจ้า เป็นเรื่องง่าย สำหรับพระองค์ใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรลืมนึกว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นเหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้น บาบ ดังนั้น จึงไม่แปลกที่พระองค์ จะทรงรู้สึกกลัว และหวั่นไหว เมื่อ ทรงคิดถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นกับ ตนเอง“บัดนี้ จิตใจของเราหวั่นไหว เราจะพูดอะไรเล่า จะกล่าวว่า ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดช่วย ข้าพเจ้าให้พ้นจากเวลานี้กระนั้นหรือ ?”(ยน12:27) ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรู บอกเราในทำนอง เดียวกันว่า “ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินนี้ พระองค์ทรงอธิษฐาน ทูลอ้อนวอน คร่ำครวญและร่ำไห้ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นความตายได้”(ฮบ5:7)

การสละตนเองอย่างสิ้นเชิงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับพระเยซูเจ้า สิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากการอธิษฐาน ภาวนาที่ยาวนานในสวนเกทเซมนี ระหว่างที่เหงื่อไหลออกมาเป็นโลหิตและความหวาดกลัวที่เพิ่มขึ้น เรื่อยๆ หลังจากนั้นเท่านั้นที่พระองค์ทรงกล่าวว่า “ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด ” (มธ26:39) ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรู บอกเรา เช่นกันว่า “ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตร ก็ยังทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมเชื่อฟังโดยการรับ ทรมาน”(ฮบ5: 8) และผลที่ตามมาคือพระองค์ “ทรงกลับเป็นผู้บันดาลความรอดพ้นนิรันดร์แก่ทุก คนที่ยอมนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์”(ฮบ5:9)

ในช่วงเวลาแห่งการนอบน้อมเชื่อฟังอย่างสิ้นเชิงนี้เองที่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาเริ่มฉายแสง ผ่านทางพระเยซูเจ้า และมาถึงจุดสูงสุดเมื่อพระองค์ตรัสจากกางเขนว่า “สำเร็จบริบูรณ์แล้ว ”(ยน 19:30)สำหรับนักบุญยอห์นช่วงเวลาแห่งการสิ้นพระชนม์เป็นช่วงเวลาแห่งการรับพระสิริรุ่งโรจน์และการ กลับไปหาพระบิดาของพระเยซูเจ้า เมล็ดข้าวได้ตายไป มันจึงไม่เป็นเพียงเมล็ดเดียว แต่บังเกิดผล มากมาย พระเยซูเจ้ายังตรัสอีกว่า “เมื่อเราจะถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน เราจะดึงดูดทุกคนเข้ามาหา เรา”(ยน12:32) การถูกยกขึ้นนี้หมายถึงทั้งการถูกยกขึ้นบนกางเขนและการ ถูกยกขึ้นรับพระสิริรุ่งโรจน์ ของพระองค์สำหรับพระเยซูเจ้ากางเขนและพระสิริรุ่งโรจน์เป็นสองสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

พี่น้องที่รักวันนี้ให้เราเรียนรู้ที่จะ“เห็น”พระเยซูเจ้า ไม่ใช่เพียงผิวเผิน แต่มองทะลุเข้าไปภายใน เพื่อเข้าใจความหมายที่แท้จริงของชีวิตและสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อความรอดพ้นของเรา ทั้งนี้เพื่อ ว่าวิถีทางสู่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์จะเป็นวิถีทางของเรา แต่ละคนด้วย พระเยซูเจ้าทรงสละทุกสิ่ง แม้แต่ชีวิตของพระองค์ เพราะทรงรักเรา ในเวลาเดียวกัน พระองค์ทรงเชื่อเชิญเราทุกคนให้แสดงความ รักต่อผู้อื่นเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำด้วย ให้เราอ่อนขอความเข้มแข็งและความไว้วางใจจากพระเจ้า พระบิดาเจ้าสวรรค์ของเรา เพื่อเราจะสามารถค้นพบว่าความสุขที่แท้จริงอยู่ที่การสละทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่ พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน